

62. seminář ASTROTHEOLOGIE Ing. J.Popelky

O dobrotě Boha. Tři stupně materializace Boha.

Tři cykly pulsace Boha. O svobodné vůli.

(Dům techniky OV - Mar. Hory 6.6.2009)

Poznámka: Na posledním semináři jsem říkal, že budu mít přednášku v Praze na astrologickém shromáždění. Po dlouhé době jsem tam potkal pár astrologických stálic a měl jsem z celého pobytu zvláštní pocit. Vnímám jsem, jak lidé zestárli. Samozřejmě, že věk se podepíše na každém z nás, ale vnímám jsem, jak tito lidé zestárli vnitřně. Připadali mi opotřebení, vyždímaní. Měl jsem k dispozici 50 minut a někteří lidé mne viděli poprvé v životě. Snažil jsem se říct nějaké základní myšlenky a dopadlo to tak, jak jsem očekával, lidé se na mne dívali s otevřenou pusou a nevěděli, co si mají myslet. Znovu jsem si uvědomil, jak se lidé neustále utvrzují v klasickém přístupu k astrologii. Chtějí něco vědět o svém životě, ale dělají všechno proto, aby se o sobě nedozvěděli vůbec nic.

Jak píše Upanišady: *Existuje Vědění (vyšší) a vědění (nižší). Do nižšího vědění patří jakékoliv vědní obory, ať je to matematika či jakákoliv jiná věda včetně psychologie, filozofie. Potom existuje vyšší poznání, které se zabývá poznáním sebe sama.*

Každý člověk má nějaký intuitivní pocit, že existuje něco neznámého, něco, co nás překonává, co má atributy, že je to NEJ, NEJ, NEJ. To každý člověk cítí. Někdo po celý život zůstane jen v tomto lehkém vycit'ování tohoto NEJ a ve svém životě se zabývá něčím jiným. Potom jsou lidé, kteří toto vycit'ování něčeho vyššího následují a chtějí něco vědomě udělat, aby to neznámé přestalo být neznámé a stalo se známým. Většinou ale za celý život nic nenajdou, protože to neznámé je čím dál více neznámé. Proč tomu tak je? Je to proto, že toto neznámé v sobě obsahuje všechno, jak vědění, tak nevědění. Musíme se smířit se skutečností, že tento Neznámý miluje vědění, a to takové vědění, které přivádí člověka k poznání sebe sama. On miluje i ostatní druhy vědění, ale vědění, které přivádí člověka k poznání sebe sama, je Mu nejmilejší, protože On sám je tímto věděním. Ostatní druhy vědění neslouží k tomu, abychom něco věděli. Vědění jen pro samotné vědění, abyste mohli říct, co všechno máte v hlavě, je k ničemu, je to plané vědění. Pokud má mít vědění nějakou hodnotu, tak jen z toho důvodu, abyste se stali užitečními. Jste užiteční?

Význam pravé užitečnosti:

Když se bavíme neustále o Bohu jakožto o našem skutečném Já, za 6 let již zde zaznělo spoustu myšlenek. I když si člověk tyto myšlenky nastuduje a přečte si je, nemusí to přinášet praktické výsledky. A to proto, že jsme málo užiteční. Co se myslí tím – být užitečný? Každý smrtelník, i když neřeší nějaké pravdy a nezajímá se poznáním smyslu života, má potřebu být nějakým způsobem užitečný. Většina lidí si ale neuvědomuje, že se snaží být užiteční v první řadě pro své tělo, kdy jsou věrní sluhové svému tělu, popřípadě, kdy chtějí být užiteční i pro jiné, tak se zase snaží být užiteční jen jejich tělům. To ale nemá s užitečností nic společného.

Užitečnost spočívá v tom, kdy se stáváte činitelem, kdy v prostředí, ve kterém se nacházíte, se snažíte povzbuzovat Život.

I kdyby člověk nepřemýšlel o tom, co je to Bůh, ale jen vedl takový život, že by byl užitečným pro své okolí, našel by Boha, i kdyby nechtěl, kdyby takový člověk fungoval tak, že by byl činitelem, kdy by v daném prostředí aktivoval Život.

Jak se aktivuje Život? Je to velmi jednoduché: Snažíte se ne Někomu sloužit, ale musíte tím přímo být a musíte cítit, že to jste přímo Vy. Ne že něco děláte prospěšného, ale přímo jste toto Konání. To znamená, že skrze vás dochází k působení na emoční rovinu jiných bytostí a skrze vás vstupují do života jiných lidí příjemné pocity jako je laskavost, optimismus, správný humor, veselost. Abych byl někým, kdo ve svém okolí šíří nějaké pohodové a příjemné emoce, nemusím být nějaký hluboký filozof. To vyžaduje od nás jen jednu věc, abychom byli jen trochu slušní. To je jedna věc, kdy působíte na ostatní. Druhá věc je, že se snažíte působit na mentální rovinu těch lidí, kteří se nacházejí ve vašem okolí. U působení, kdy působíte na lidi tak, že se snažíte je postupně vytrhávat z jejich myšlenkových stereotypů, kde se postupně snažíte lidi inspirovat k tomu, aby začali čím dál více o sobě a o svých životech přemýšlet, je důležité, aby to probíhalo naprosto nenásilnou formou, aby to bylo přirozené. Tito lidé nesmí ani poznat, že se o něco snažíte. Pokud jsem nějaká vyspělá duše, můžu v průběhu života zažívat nějaké záblesky úžasné Bytosti, kterou nazýváme Bůh. Někdy to mám, většinou to ale nemám, v nepravidelných intervalech Jeho přítomnost vstupuje do mého života, potom zase nechápu, že nějaké delší časový úsek jsem bez této svaté příležitosti. Vysvětlení spočívá v tom, že nejsem užitečný.

Pokud si přeji, aby Jeho přítomnost byla trvalou součástí mého života, musím být trvale užitečný. Jen Vědění nestačí.

Pokud není vědění podloženo určitou činností, ON se nám neodhalí. To je ten důvod, proč je hodně hledajících a málo nalézajících. Lidé mají přeplněnou hlavu, ale málo ve svém srdci.

Připadá mi čím dál více zbytečnější hovořit o nějakém vyšším Já. Jak vystihnout slovy, myšlenkově Někoho, kdo je neskonale úžasný? Pro to nejsou slova. Pokud máme nějaké zkušenosti s Bohem a máme Ho „osahaného“ vlastními prožitky, tak kdybych potkal člověka, který je na začátku své duchovní cesty a zeptal by se mně, kdo je to ten Bůh, kdo to je to naše pravé Já? Co bychom mu odpověděli? Já to vím, co bych mu odpověděl, ale vy? Odpověď posluchačky: Dle vnitřního vnímání, aby pochopil, že je to jeho vlastní Božská Individualita.

J.P.: Samozřejmě, On se vlní, tancuje. Jedna věc, kterou On neustále je - NESKUTEČNÉ DOBRO. Bůh je nepochopitelná dobrota. V tom je ten problém. Stejně poznává stejné. Nemůže to být jinak. Mohl bych říct, že On je Vědění, Síla, Láska, můžu se zaměřit na určitý atribut jeho Bytosti, ale nejlépe vystihuje, když řeknu, že **ON JE DOBROTA**. To je ten důvod, proč málokdo nalézá Boha.

Abychom opravdu našli Boha, musíme být jako On.

Chceš poznat dobrotu? Buď dobrý! Nemáš jinou šanci. Pouze stejné poznává stejné!

On je někdo, kdo má neustále trvalý zájem na tom, aby se někdo cítil dobře. Pokud chci být trvale s Ním, musím být jako On. Nesmíme o to usilovat, ale musí to být naprosto přirozený proces, kdy vnímáme své životy jako prostředek, pomocí kterého vstupuje dobrota do života jiných lidí. To je něco, co se nedá naučit žádnou knihou, žádnými semináři, k tomuto poznání vás musí přivést vaše vlastní srdce. V tomto poznání vás může udržet jedině vaše srdce a jedině vaše srdce je schopno do vás neustále do vás vkládat energii, abyste mohli být užiteční, abyste podněcovali a inspirovali dobro v jiných lidech.

Bůh v sobě obsahuje všechno. Jak Vědění, tak vědění. Bůh je absolutní, ale současně i relativní. Relativita ale není nikdy schopna stvořit absolutnost. Je to naopak.

Absolutnost je schopna stvořit relativitu. Když říkám, že relativita nemůže stvořit absolutnost, říkám jinými slovy, že člověk nemůže poznat Boha. Poznání Boha v člověku může zajistit jedině Bůh sám. Stejně poznává stejné. Pokud řekne nějaký člověk, že poznal Boha, to nepoznal člověk Boha, ale to Bůh v člověku poznal sám Sebe.

Dobrota vždycky a neomylně poznává dobrotu. Dobrota se maskuje různými skutky, kdy ve svém životě pozorujete skutky jiných lidí a řeknete si, že tam nemůže být žádná dobrota, ale ona tam je. Dobrota se maskuje různými myšlenkami, někdy slyšíte názory a řeknete si, že v tom nemůže být žádná dobrota, ale ona tam je. Akorát vy ji nevidíte. A nevidíte ji jenom proto, že je ve vás dobrota málo aktivovaná. Když jsem říkal, že relativita není schopna stvořit absolutnost, ale že absolutnost vytváří relativitu, tak proč to tak je? Protože Něco, co je absolutní, právě skrze tuto relativitu zvyšuje svoji absolutnost. To jsou paradoxy, které se týkají této úžasné Bytosti. Jak může něco absolutního být ještě více absolutní? Ale je to tak. On, ten nepochopitelný, ten nejúžasnější, se stane člověkem, stane se někým, kde je limitován ve všech ohledech, jak na tělesné, tak na mentální a emoční rovině, a právě přes prožitek tohoto hlubokého omezení a ponížení, když se navrátí sám k sobě, je ještě dokonalejší než předtím, než měl zkušenost tohoto omezení.

Pokud chce někdo najít své vlastní Já, nemůžu vám v tom pomoci svými semináři. Já vás mohu pouze nasměrovat. Vlastní nalezení a realizace musí být uskutečněna vaší vlastní dobrotou. Jiná cesta neexistuje.

V jednom semináři jsem říkal:

Chcete poznat Boha? Konejte jako Bůh, cit'te jako Bůh, myslete jako Bůh.

Bůh je Vědění samo. Současně (protože je jak To, tak i to přesně opačné), přestože Bůh je Vědění, je i neznámem. U jakékoliv bytosti, která roste procesem poznávání a může dosáhnout úžasného vědění, Bůh nikdy neztratí atribut, že je neznámý. Právě tím, že Bůh zůstane na věky věků neznámem, jenom díky této Jeho vlastnosti (že On je neznámo), můžete mít radost z poznávání. Kdyby On byl známým, proces poznávání by ztrácel smysl. Ať jsme ve svém poznání jakkoliv daleko, On vždycky bude pro nás neznámým v určitých ohledech a je to dobře.

Chtěl bych člověka inspirovat k tomu, že On není od nás tak daleko, jak si myslíme. Naopak, On je nám mnohem blíže, než si myslíme. Problém je v tom, že ne že se nechováme nějak správně a On se nám vyhýbá, tak to není, můžeme dělat v podstatě cokoli, On se nám vyhýbat nebude, protože On nás neustále vyhledává a čeká na nás, ale problém je v tom, že se Mu nepodobáme. Poznat Boha je o tom, že musíme být jako On, musíme se Mu povahově blížit. Přibližování k jeho přirozenosti bude trvat věky věků a s každým stupínkem, kdy se Mu přiblížíme, bude narůstat spokojenost v našich životech.

Chcete se k tomu nějak vyjádřit, co zde bylo řečeno, anebo chcete zůstat v pozici, že se to dobře poslouchá?

Odpověď posluchačky: Chci zůstat v pozici naslouchání, protože je to pro mne velmi příjemné. Ráno jsme s kamarádem hovořili přesně na toto téma, že donekonečna můžeš číst nějaké knihy a chodit na semináře a přednášky druhých lidí, ale pokud chceš pravdu uskutečnit, musíš žít a vyjádřit svoji vlastní zkušenost. Dobře se mi to poslouchá v tom smyslu, že si toho hluboce cením a je moje zkušenost, že člověk nemusí číst knihy, ale mít to vědomí a žít to. Kdybychom si vytáhli jednu tvoji přednášku a řekli si: OK, já půjdu a zkusím to žít, co ten Jarda říká, a realizovali to ve svém životě, tak to je ono.

J.P.: No, je východní tradice, která tvrdí, že aby nějaký žák něco našel, musí mít svého guru. Musí to být ale správně pochopeno. Když před šesti lety vznikly naprosto spontánním způsobem tyto semináře, není za tím nic jiného než to, že je určitě něco prospěšné, když někdo něco zná z vlastní zkušenosti a podělí se o ni. Nikdo nemůže vlastní poznání udělat za jiného.

Poznání musí dosáhnout každý sám. Neexistuje jiná možnost, protože to poznání jste přímo Vy sami. Když chci já dosáhnout poznání sebe sama, kdo se mi tam může míchat? Já hledám sám sebe, svůj vlastní Život! Tam se ani nikdo nesmí míchat! Jestliže dovolím někomu, aby se mi v tom procesu do toho zamíchal, dávám tam nějakou závoru, která mi nakonec zabrání v nalezení a bude neustále zabraňovat, pokud tuto závoru neodstraním. Mějme na zřeteli, že toto poznání musí dosáhnout každý sám. Ježíš říkal: Nikdo nemůže spasit svého bratra.

Samozřejmě že je užitečné se setkávat s někým, kdo má to „něco“ již trošičku osahané, protože může být prospěšný nějakou radou, že se nemusím zabírat věcmi, které nejsou až natolik důležité, ale můžu se maximálně soustředit na to, co vede k cíli.

Posluchačka: Jsem hluboce vděčna za tyto myšlenky a je to pro mne velmi důležité, protože to, co říkáš, je pro mne potvrzením toho, že to, co dělám a k čemu v životě přicházím, mně zrcadlíš a tak mi dáváš zpětnou vazbu. Je pro mne proto důležité se setkávat v takovém společenství.

J.P.: A já jsem vděčný za to, že jsi vděčná.

Říkal jsem, že díky tomu, že člověk má nějaké praktické zkušenosti s tím „něčím“ (a rozvoj těchto zkušeností bude probíhat u každého), tak právě z toho důvodu jsem chtěl vypíchnout, že ten nejzákladnější atribut je dobrota.

Protože On je dobrotou, tak abychom se s Ním mohli setkat, musíme být stejnou kvalitou, jako je On. V tom není žádné mystérium. Je to jen o naší snaze a o našem chtění být jako On. Není povinností být dobrý. Můžeme být i zlími, nebudeme za to odsuzováni, že jsme zlí. Můžeme být, čím chceme. Musíme ale zjistit a vlastním prožitkem si ověřit, že být dobrý přináší radost. Když jsem dobrým, fantasticky mne to naplňuje a přináší mi to hluboké uspokojení v mém životě. Nebudu a nesmím být dobrým proto, že to někdo ode mne očekává, protože když jsem dobrým, nebudu někým zatracen. Já musím být dobrým proto, že mne to baví.

Schválně nepoužívám slovo Láska, protože když použiji toto slovo, myslím si, že je v dnešní době velmi zkompromitované, že by to mohlo směřovat úplně někam jinam. Když ale řeknu slovo dobrota, myslím, že prostor pro deformaci je tam velice malý. Je to o tom, že se snažím ve svém okolí povzbuzovat pozitivní emoce – laskavost, dobrou náladu, optimismus. To vše by mělo probíhat nenásilnou a přirozenou formou. Člověk by měl pozměňovat myšlení ve svém okolí. Co si máme pod tím představit? To, že budeme činitelem, který přivádí myšlení jiných lidí k tomu, aby začali čím dál více přemýšlet o sobě. Většina lidí je ve stavu, kdy přemýšlí o všem možném, jenom ne o sobě. Musíme cítit, že přemýšlení o sobě samém není žádná povinnost, abychom si mysleli, že tím dosáhneme nějaké psychologické nebo filozofické znalosti. Měli bychom o sobě přemýšlet proto, že nás to baví. Přemýšlení o sobě není nějaký extrémní egocentrismus, ale je to něco velmi příjemného.

Všechno, co je okolo nás, vzniklo jen díky tomu, že Bůh přemýšlel o sobě.

Veškerý proces poznávání Boha musíme vnímat jako něco velmi hravého, velmi příjemného a současně jako něco velmi hlubokého. Pokud se budete snažit lidem vysvětlit, jaká je na Bohu nejryzejší kvalita (dobrota), můžete říct, že jedině skrze dobrotu se s Ním můžeme sjednotit a že být dobrým není nic mysteriózního a složitého.

Poznámka: Dříve jsem měl více času se zabývat meditací. Nyní jsem se dostal do přesně opačné polohy, ve svém zaměstnání musím tvrdě pracovat 10 (někdy i více) hodin a najednou došlo k tomuto zjištění: Předtím jsi o Bohu meditoval, něčeho jsi dosáhl, měl jsi nějaké prožitky, proces meditace je dobrá a nezbytná cesta.

Procesem meditace objevíte to něco podstatného, co hledáte, ale meditace vás dostane pouze do určité hloubky prožitku. Pokud se chcete dostat ještě hlouběji k této Skutečnosti a pokud chcete, aby se stávala trvalou součástí vašich životů, musíte toho dosáhnout jedině svým činorodým životem.

Když jako pracovník řízení jakosti ve strojírenském podniku řeším nějaké mechanické hodnoty oceli, chemické složení oceli, jak to souvisí s Bohem? To s Bohem nesouvisí. Ale díky tomu, že jsem v naprosto technickém prostředí, kdy mám možnost přicházet do kontaktu s lidmi celého světa, se snažím nejen tu práci dělat jako samozřejmost, ale ještě tam dávám nějakou nástavbu. Chci, aby lidé odcházeli z Vítkovic spokojeni a ne jen proto, že byl výrobek dobře udělán (což je samozřejmost), ale také se tam setkali s prostředím, kde jsou vstřícní lidé, kteří jsou přátelsky naladěni, kteří jim dávají najevo, že i když je to složitý výrobek, přesto nějaké příjemné souznění mezi lidmi je daleko víc. Já jsem se do té polohy nějak nevědomě stavěl, sklouznul jsem do toho a najednou cítím sám na sobě blahodárné účinky toho. Nechci to dělat proto, že je to moje povinnost, ale chci to dělat proto, že mi to dělá dobře. Začal jsem si uvědomovat tento jiný způsob, že se klidně mohu obejít bez meditace (i když velmi rád medituji a budu meditovat i dále, i když mám méně času) a jsem maximálně činorodý, ale ta činorodost nespočívá v tom, že se pohybujete z místa na místo, ale spočívá v tom, že používáte energii a skrze vás proudí energie proto, aby z vás vyzařovala dobrota.

Činorodost není o tom, že někdo pořád něco dělá a něco vytváří. Je to o tom, že touto činností vyzařujete dobrotu do světa.

Když někomu řeknete: Být ve službách dobroty a snažit se ne povinně, ale svobodně projevovat aspekt dobroty, každý pochopí, o co jde. Málokdo ale pochopí, proč dobrota přináší člověku takové uspokojení. Cítit dobro je příjemné, to je jaksi samo sebou pozitivní. Ale čím je dáno, že dobrota je příjemný prožitek?

Odpověď posluchače: Protože to je užitečné.

J.P.: A proč se užitečnost snaží být užitečná? Vše je výsledkem toho, o čem se bavíme po celou dobu, kdy se zde scházíme: **Dobrota je výsledkem procesu poznávání sebe sama.** To není o tom, že když se snažíte poznat sebe sama a hledáte Boha, že nakonec zjistíte, že největší mistr života je ten, který se snaží za všech okolností být dobrý. Toto není výsledek tohoto procesu. Musíme vědět, že **prožitek sebe sama vytváří pocit dobroty.** Dobrota nemůže vzniknout na základě dobroty. Dobrota nemůže stvořit sebe sama. Když někdo uslyší a uvěří mi, že když se budu snažit být v průběhu dne co nejvíce dobrý a snažit se cítit dobrotu, že mi to přinese poznání Boha, to je taky pravda a je to nejrychlejší cesta k Bohu – ve svém srdci cítit neustále dobrotu. Není rychlejší cesta. Musíme si současně uvědomit, že dobrota

nevytvořila dobrotu. Dobrota je výsledkem procesu sebe poznání. **Tím, že si uvědomuji sebe sama, vzniká dobrota.**

Užitečnost (dobrota) nebyla vytvořena užitečností, ale je také výsledkem procesu, kdy si uvědomuji sebe sama. Když se budeme v našem praktickém životě snažit být dobrými, víte, že v tomto reálném světě skoro nic není ideální, ba naopak. Vždy se budeme dostávat do situací, kdy budete mít pocit, že být dobrým se nevyplácí a že být dobrým naopak znamená – si do svého života přitahovat problémy. Najednou v tom úsilí po dobrotě můžete začít trošičku selhávat. Pokud to ale bude podloženo pochopením, že dobrota je vytvářena aktem sebepoznávání, sebeprožívání, pomůže vám to si dobrotu udržet. Dobrota není výsledkem toho, že existuji. Mnoho lidí opravdu jen vegetuje a parazituje. Oni se uspokojují jen samotným faktem, že jsou, to jim stačí. V tom se ale neliší od kamene, rostliny, zvířete, protože se starají jen o to, aby uhájili pouhou samotnou existenci. Fungovat takovým způsobem, že se budu snažit jen uhájit svoji existenci, není moc zábavné.

Dobrota je výsledkem toho, že si uvědomuji, že Já jsem Já.

Člověku, který s tím nemá bezprostřední zkušenost, může připadat nicotné, že Já jsem Já. To nezní moc převratně. Pokud si to ale člověk osahá vlastním prožitkem, kdy začne opravdu zažívat ztotožnění sebe sama se sebou samým – Já jsem Já, teprve tehdy na vlastní kůži začne prožívat tento nádherný pocit. Je to blažený stav, že si uvědomuji, že si sebe uvědomuji. Je to tak příjemný stav, až je to k zešílení. Tehdy si uvědomujete, že to příjemné se odněkud vzalo, že vstoupilo do mého života díky tomu, že jsem proto něco udělal a že jsem něčeho dosáhl. Dosáhl jsem zjištění, že nejsem někým jiným, ale že jsem opravdu sám sebou – Já jsem Já.

Nejsem mé tělo, nejsem má emotivita, nejsem mysl. Jsem přímo tímto živým Já. Tím, že si uvědomuji stav, že Já jsem živým Já, se na základě toho vytváří hluboký prožitek spokojenosti, radosti, je to emoce, kterou bychom opravdu nazvali dobrem.

Když to začnu zažívat, současně si uvědomuji, že toto Já je jediné v celém vesmíru. Toto Já žije ve všech bytostech. Toto Já mi přináší zkušenost a prožitek, že se poznávám v každém člověku, že život kteréhokoli člověka je můj vlastní život. Poznání sebe sama mi přináší zjištění, že nemůžu být lhostejný vůči životům jiných lidí. Jejich život je absolutně nedílnou součástí tak, jako je pro mne život Jardy Popelky. To je ten důvod, že najednou začnu cítit úplně přirozeným způsobem, že chci být užitečný.

Současně si začnu uvědomovat, že tím, že prožitek Já jsem Já je zdrojem něčeho krásného, si také uvědomuji, že mnoho lidí toto Já nezažívá. Nezažívají to proto, že si nejsou vědomi svého Já. tak začnu cítit potřebu pomoci lidem, aby to krásné vstoupilo do jejich životů. Zpočátku mohou mít lidi pocit, že jsem nějak pozitivní, dobromyslný a bude jim to příjemné (protože i mi je to příjemné). Potom to ale budete muset stupňovat v rámci možností, a musíte lidi inspirovat k tomu, že to není o tom, že jste v přítomnosti nějakého příjemného člověka, ale aby to bylo trvalou součástí jejich životů, oni také musí dojít k poznání, že Já jsem Já. Nemůžete to ale dělat násilnou formou, to nevede nikam. Oni nejsou na to mentálně a emočně připraveni. Můžete je ale lehce tlačit, inspirovat. To samozřejmě nemusí být zúročeno hned, ale třeba až v dalším životě. Jednou se to ale zúročí.

Dobrota, užitečnost je výsledkem stavu, kdy jsem si vědom vlastního Já, že Já jsem přímo tímto Já.

Když pozoruji lidi ve svém okolí, kteří čtou knihy, které čtu i já, kteří čtou mé semináře a líbí se jim, přesto se tito lidé ve svém životě trápí. V jejich životech není spokojenost. Protože

jsem s nimi dennodenně, vím, kde je problém. Je v tom, že tito lidé na Mne málo myslí. Mají problém díky tomu, že ke Mně málo cítí. Já je živá Bytost. To není stroj, či nějaký neosobní princip či energie. Toto Já je naprosto sebe si uvědomující živá Bytost! Díky tomu, že je absolutně živá a absolutně si sebe uvědomující, co si uvědomuje? Že v životě je nejdůležitější – být živý! Být živý je mnohem krásnější než být mrtvý. Nehovořím o tom, že být živý je to, že vůbec existuji. Někdo, kdo je živý, existuje, a někdo, kdo je mrtvý, taky existuje. Být živý znamená – být si sám sebe vědom a být mrtvý znamená, že i když existuji, nejsem si sám sebe (svého Já) vědom. Tato živá Bytost, která je současně jedinou živou Bytostí v celém vesmíru, si uvědomuje, že není nic krásnějšího než být živý. Protože je tato živá Bytost v každém z nás, má o nás perfektní přehled, protože nás pozoruje přímo z nás samotných. Chce, abychom osobně svým vlastním poznáním dospěli k tomu, co Ona ví odjakživa: Abychom svobodně svým vlastním osobním poznáním došli k tomu, co tato živá Bytost cítí od věky věků, že je příjemnější být živým než mrtvým. Je to o tom, že většina lidí v průběhu dne přemýšlí o mrtvých věcech, o skutečnostech, které místo, aby vás oživovaly, tak vás umrtvují. není v tom nic jiného. Když se na to Já dívám, že Já jakožto Život jsem pro někoho nezajímavý, a když dotyčný spíše přemýšlí o své smrti, nebráním mu v tom. Ani mu v tom bránit nemůžu, když jsem absolutní Svoboda. To bych popíral sám sebe. Člověk musí v průběhu času dojít svým vlastním prožitkem, že cítí svoji životnost a že uvědomovat si své Já je velmi příjemné a že to je to nejpříjemnější, co mne může v životě potkat. Když potom přináším lidem první záblesky tohoto příjemna, potom k nim začnu přivádět prožitky, které se vás snaží od této pravdy odtáhnout pryč. Já vás pozoruji, kdo si Mne cení nadevše a kdo si myslí, že poznal něco příjemnějšího než Já. A právě to, když se stává Bůh natrvalo součástí našich životů, nastává tehdy, když vy sami na sobě (a tím pádem i Mi) dokážete, že nic vás ode Mne neodloupí, že Já budu neustále ústředním tématem všech vašich myšlenek, že kořenem jakékoliv myšlenky bude myšlení na vlastní Já.

Buďte vědomí, pozorujte svoji mysl, jak často během svých praktických dní zapomíná na Mne. Potom se nedivte, že vaše Já (a současně pocit dobroty, pocit být užitečný) není trvalou součástí vašich životů. Pořád ještě pošilháváte a zahráváte si s nadějí, že můžete ve svém životě poznat něco příjemnějšího nebo aspoň tak příjemného jako jsem Já? Musíte se této iluze zbavit. Nemůžete se toho zbavit jinak než svou osobní zkušeností, kdy dospějete k neotřesitelné jistotě, že neexistuje nic příjemnějšího. Existují jen věci, které vás lákají svým povrchem. Když je pozorujete z vnějšku, vypadají velmi zajímavě a lákavě a proto se za nimi ženete, ale až je získáte a proniknete do jejich podstaty, zjistíte, že jsou prázdné a že jste tam nic nenašli.

Proč dovolujeme svým lidským myslím, aby se zaobírali vším možným, jenom ne vlastním Já? Protože naše mysl je kontrolována naší emotivitou. Naše emotivita (osobnost) chce zažívat příjemné věci. Každý chce přece zažívat příjemné věci. Zase se jedná o to, aby člověk svým svobodným osobním poznáním došel k závěru, že neexistuje příjemnější prožitek než prociťovat své vlastní Já. Žádný dobrý pocit z jídla, z tělesného milování, z příjemné hudby, z pěkného filmu se nevyrovná pocitu, kdy prociťuji svoje Já. To je nejtěžší, protože s naší myslí se můžeme vypořádat mnohem dříve než s naší emotivitou. Právě boj s emotivitou je to, co nás na té cestě nejvíce zdržuje. Jsem dalek toho, abych někoho vedl k tomu, že se máme zbavit své emotivity anebo že by ji měl člověk potlačovat, to je hloupost. Musíme vést emočně maximálně intenzivní život! Já jen říkám, že na emoční rovině se člověk musí emočními zkušenostmi dostat k svému vlastnímu poznání, že neexistuje tak příjemný pocit, jako je pocit z vlastního Já. Toto emoční zjišťování a hledání této závěrečné zkušenosti, že neexistuje příjemnější pocit než pocit z vlastního Já, je váš lidský osud. V rámci procesu nalezení tohoto pocitu a zjištění, že tento pocit je nejkrásnější, který lze v životě dosáhnout, nám třeba proto umírají naši milovaní, dějí se nám různé příjemné a nepříjemné věci, proto nám život přináší události, které mají na nás hluboký emoční dopad, ať příjemný nebo

nepříjemný, abychom jednou došli k poznání, že ať je ta emoce jakákoliv či co nejvíce intenzivní, žádná emoce (nejenom co do kvality, ale i co do intenzity) se nemůže vyrovnat pocitu, kdy prociťuji své vlastní Já. Proto jsem říkal: Kdo na Mne nemyslí a kdo je vůči Mně citově chladný, ten Mne nemůže poznat.

Nic jiného v tom není než neustále nutit svoji mysl, aby se zaobírala svým Já, nutit svoji emotivitu, aby se snažila prociťovat prožitek, že cítit své vlastní Já je to nejpříjemnější, co se v životě cítit dá.

Uvědomuji si rozdíl, když si někdo uvědomuje radost ze Sebe a když si někdo uvědomuje radost, která je způsobena tím, co je mimo něho. Tito lidé mají krátkodobé světlo v hlavě, ale v hrudi mají tmu. Váš lidský osud je o tom, že budete neustále konfrontováni s dvěma pocity: Jeden pocit je z vlastního Já a druhý pocit je lákavý, příjemný a zdá se, že vás přitahuje a že je to mnohem příjemnější pocit než pocit z vlastního Já. Musíte tuto božskou hru odhalit. Musíte být natolik vědomí, že nepodlehnete iluzi, že by mohlo být něco příjemnějšího než pocit ze svého Já. Kdybych byl v situaci, kdy bojuji o holé přežití, musím zažívat, že to, že mám možnost cítit svoje vlastní Já, ze mne dělá toho největšího boháče. Musí to být neotřesitelná jistota, kterou nebudete znát teoreticky, ale ke které se svobodně sami dopracujete svými praktickými prožitky.

Když jsem přednášel v Praze na astrologickém setkání, věděl jsem, že má slova nepadají na úrodnou půdu. Astrologové jsou stále přesvědčeni o tom, že astrologie je jeden z prostředků, jak poodhalit roušku svého osudu. Věci se mají jinak: Co na mne čeká v mé budoucnosti? Já. A On (Já) není naše budoucnost, On je i naše minulost, i naše přítomnost. Díky tomu si Ho můžete uvědomovat. Můžete si Ho uvědomit i ve své budoucnosti, pokud chcete. Abyste to dokázali, musíte dělat všechno možné, abyste nemysleli na své Já a musíte hledat jakékoliv emoční podněty, jen ne podnět, který vám dává pocit svého Já. Pokud to tak budete dělat, setkáte se se svým Já až někdy v daleké budoucnosti. Pokud se ale budete snažit a svobodně se budete chtít zaobírat vaším Já, můžete to poznat hned.

Všichni máme stejný horoskop: Slunce ve Lvu, Merkur v Panně, Venuši ve Vahách, Mars ve Štíru atd. Čím může být poznána Lásky? Jedině Láskou. Stejně poznává stejné. Lev je Lásky. Když chcete poznat Moudrost, dosáhnete toho jediné skrze Moudrost. Panna je dosažení Moudrosti a Moudrost může být dosažena jediné Moudrostí, tedy Merkur je v Panně. Není jiná šance. Konkrétní osobní horoskop je současně velká naděje a požehnání, ale je to i obrovské prokletí. Mnoho lidí tím, že studuje svůj osobní horoskop, či horoskopy jiných lidí, nutí svoji mysl přemýšlet o tom, co je odvádí od jejich Já (Boha).

Člověk by měl horoskop používat k tomu, aby jeho myšlení přivádělo k poznání Boha. Jinak se horoskop a celá astrologie stává prokletím. Horoskop ukazuje, jak má člověk konkrétně fungovat, aby co nejrychleji dospěl ke svému Já. To se ale nedá naučit. Teprve až se člověk začne svým vlastním úsilím a pomaličku se krok za krokem začne dostávat do prožitku vlastního Já, tehdy vám začne Já odhalovat, že celou předcházející dobu vás nutilo fungovat v intencích vašeho horoskopu. Kdybyste to dělali vy, fungujete přesně jinak, než je dán váš horoskop. Ale protože si vás vaše Já pěstuje a vychovává k tomu, abyste Ho jednou mohli poznat, dělá to vědomě a nutil vás fungovat, aniž jste to věděli, tak, jak je nastaveno ve vašem horoskopu. Je to neuvěřitelné, ale je to tak a mnohokrát jsem zde zdůrazňoval, že tím, že se člověk zaobírá vlastním Já, řeší všechno, všechny složky své bytosti a řešíte tím všechny aspekty svých životů.

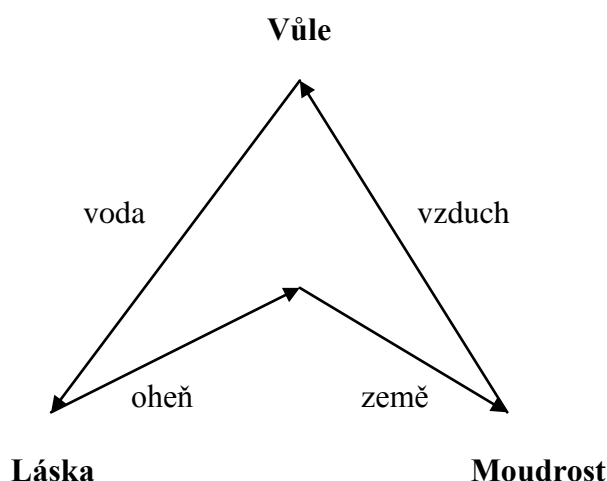
Proces nalézání sebe sama je velice zábavný a také je velice poučný. V Praze jsem viděl, že astrologové, kteří se pohybují v tomto oboru již mnoho let a jsou velmi aktivní, dělají

přednášky, mají živnost, vykládají lidem horoskopy za peníze, na mne působili dojmem, že nejsou moc šťastní. Měl jsem možnost několik hodin diskutovat s předsedou společnosti a zjistil jsem, že měl skoro nulové duchovní znalosti. Tito lidé se sice zaobírají ezoterikou, ale esence duchovního poznání je jim absolutně neznámá.

Život je o dýchání - nádech, výdech. Každá živá bytost potřebuje, aby jí tlouklo srdce a vlnily se plíce. Život se neustále vlní, dýchá, je to neustálý tlukot srdce.

Minule jsme si nakreslili obrázek:

Máte nějaký základní výchozí stav (Láska), než zahájíte výdech a než se začne srdce roztahovat. Potom následuje stav, při kterém opouštíte výchozí základnu a expandujete směrem ven (v Bohu dominuje Moudrost). Proces expanze, zviditelňování se je živel země. V rámci expanze dosáhnete maximálního roztahování a začíná dominovat Vůle. Bůh se ocitá v mysli. Mysl je stav, kdy jsme vytáhni maximálně směrem ven od Sebe. Potom zase dochází ke smršťování a začnete se pohybovat směrem dovnitř, to je stav, kdy začíná dominovat Láska (stav emocí). **Naše emotivita je schopna nás vtáhnout jen do určité úrovně našeho nitra. Pokud člověk chce dosáhnout výchozího stavu – maximálního smrštění a dostat se do jednoty, nezajistí vám to emoce, ale oheň (prožitek Sebe-uvědomění). Emoce jsou důležitý prostředek, jak se navracet k Sobě samému, bez emocí to nejde, protože jenom díky emocím se dostáváme do hloubky svého nitra, ale do samotného středu vás emoce nedostanou. Tam vás přivede pouze prožitek Sebe-uvědomění, Sebe-vnímání (živel ohně).** Duch je uvědomování si Sebe sama. A potom jdeme zase ven. Je to výdech, nádech. Je důležité si uvědomit výchozí, středový stav. Je to stav, kdy neexistuje Láska, kdy neexistuje Moudrost, ani Vůle. Tam se nachází jeden obrovský tvůrčí životní element – oheň, který v sobě obsahuje Lásku, Moudrost a Vůli současně. V tomto středovém stavu ale nejsou tyto tři kvality rozlišeny, ale vnímají se jako jedno a to samé. Bůh je tím vším zajedno. Jestliže tyto tři kvality nejsou rozlišeny, je to důkaz, že se nacházíte v samotném středu své bytosti, co nejhlouběji ve svém srdci a tudíž se tím srdcem stáváte. Tím si uvědomujete, že jste živým Já. Tam jen musíte mít na zřeteli, že prožitek vlastního Já se dá zažívat v různé intenzitě. Pokud do vašich životů začne vstupovat prožitek Já (obrovská euforie), zpočátku je to euforie, kdy máte pocit, že ji nejste schopni ani udržet. Ale to je jen začátek. Tento prožitek se dá neustále prohlubovat.

Bůh je mimořádný v tom, že je to absolutní si uvědomování si svého JÁ. Čím více se člověk snaží si uvědomovat své vlastní Já, tím více se stává božským.

Mohli jste být v situaci, kdy jste si řekli, že jste poznali Boha. A každý si řekne, že Bůh je taky poznání a vědění, takže tím pádem by měl být také obdařen vysokou Moudrostí. Většina lidí, kteří poznali Boha, ale nemusí být obdařeni vysokou Moudrostí, tedy tu něco nehraje. Co je to Moudrost? Je to způsob, jakým funguje tvůrčí Energie – Láska. Když má Láska chuť tvořit, musí vědět, jak, tvůrčí Energie se musí manifestovat pomocí nějaké tvůrčí techniky (Moudrosti). Moudrost je – vědět, jak tvořit. Jinými slovy: Vědět, jak se chovat a fungovat v životě.

Když se člověk dostává čím dál více do svého srdce a aktivuje své srdce, kdy se v něm začne stupňovat Láska, je to současně doprovázeno pocitem, že víte, jak se máte v životě chovat. Jinými slovy: V okamžiku, kdy se ve vás začne probouzet Láska, se zákonitě začne probouzet i Moudrost. A nejenom to, že se ve vás probouzí Láska a Moudrost, ale probouzí se i Vůle, to znamená, že víte, že máte projevoval určitou kvalitu. To všechno vzniká současně, protože v Bohu je Láska, Moudrost a Vůle to samé. Potom zjistíte, že nechcete projevoval určitou kvalitu, jako je dobrota a užitečnost, protože musíte, ale protože vás to baví a protože vám to dělá dobře. Máte pocit, že to jste přímo Vy. Pokud existuje stav, kdy jsou tyto tři kvality vnímány jako jedno, je přirozené, abychom měli i zkušenost, že jedna z daných kvalit je dominantní. Pokud je jednota, musí být i prožitek nejednoty. To znamená, že každá z tří kvalit začne mít navrch před těmi dvěma. Když už něco je, tak proč to neprožít. Když je Láska, proč Ji neprožít separovaně? Proto musí být i stav nejednoty. To je stav, kdy dochází k výdechu, kdy toto srdce, zdroj, má potřebu se manifestovat navenek, jinými slovy: vyzařuje hmotu. V rámci tohoto procesu, kdy dominuje Moudrost (je vyzařována hmota) dochází ke stavu, kdy vyzaření dosáhne limitující hranice. To je stav, kdy se ocitáme ve své mysli, to je maximální expanze. Jedině ve své mysli jsme schopni vnímat největší rozdíly. Ve středu nejsou rozdíly, je tam jednota. Teprve když se dostanete do světa (mysli), který je maximální vnějškovostí, to je prostředí, kde můžete vnímat maximální rozdíly. Mysl rozlišuje. Mysl nemůže rozlišovat než to, co bylo kdysi rozděleno (hmota). V okamžiku, kdy dominuje Vůle a vy se ocitáte ve světě mysli, se musíte zákonitě pohybovat směrem do středu, odkud jste vyšli. Začnou dominovat emoce. Poslední krok je oheň, abyste se dostali do středu a je to proces, kdy začnete pracovat na uvědomování si Sebe sama a svého Já. Tak zase dáváte tyto tři kvality do jednoty. Najednou začnete cítit, že Láska má stejnou hodnotu jako Moudrost a Moudrost jako Vůle a Vůle jako Láska.

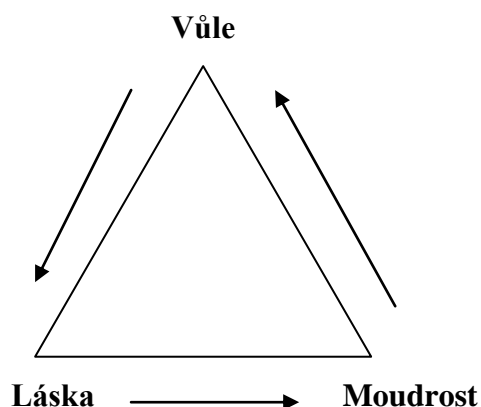
Pokud potkáte člověka, který vám bude tvrdit, že Bůh je jen Láska a že Inteligence není podstatná, nemůžete se dostat k Bohu. Pokud potkáte člověka, který vám bude tvrdit, že je jen Moudrost, ten také nemůže dosáhnout samotného středu Božství. Ve středu je Láska, Moudrost i Vůle zajedno. Tam nemůže žádná z těchto věcí scházet, ale musí být v jednotě.

Bůh někdy sice preferuje některou z těchto tří kvalit a díky tomu, že preferuje Moudrost, vděčíme za to hmotě; za to, že preferuje Vůli, vděčíme existenci naší mysli; za to, že preferuje Lásku, vděčíme za to, že můžeme vést emoční život, ale On sám je stav, kdy nepreferuje žádnou těchto tří kvalit, ale On je vnímá, že jsou jedno a to samé.

Pokud se chce někdo setkat s Bohem a sám se stát Bohem, musí vnímat tyto tři složky jako jednu a tu samou skutečnost. **Láska je chuť tvořit, Moudrost je vědět, jak tvořit a Vůle je zosobnění určité vlastnosti.**

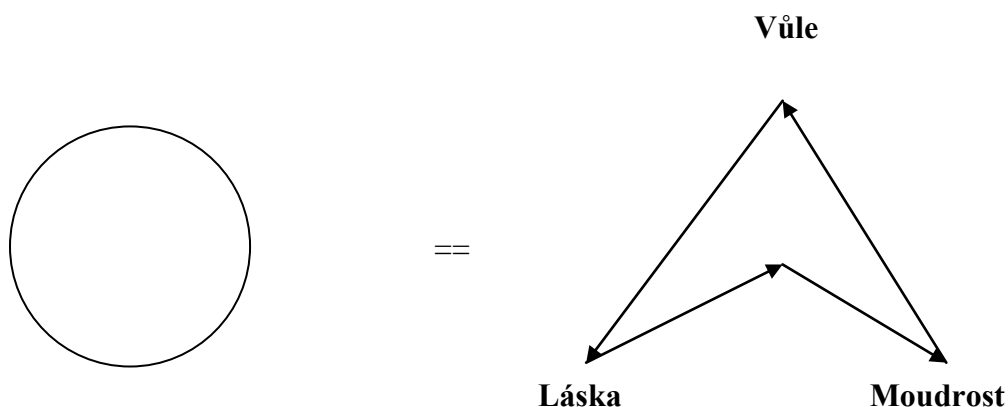
Ne že u Boha to tak je, ale právě díky tomu je Bůh Bohem. Bůh představuje stav, že tyto tři kvality jsou jedno a to samé. Víme, že když tyto tři kvality začnou působit separovaně a

každá sama za sebe, je to tak, že nejdříve je Láska, následuje Moudrost a potom následuje Vůle:

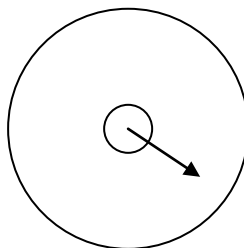

Kruh představuje tento středový stav, že Láska a Moudrost a Vůle jsou prožívány jako jedno a to samé:

To je stav, kdy jste Bohem:

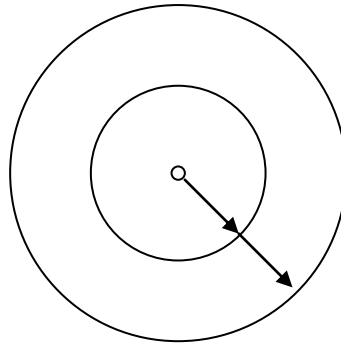

V okamžiku, kdy začne dominovat Moudrost v Bohu, ze středového stavu začne něco vystupovat ven a dochází k materializaci. Materializace je to, že něco opouští svůj středový stav, ze kterého jde směrem ven:

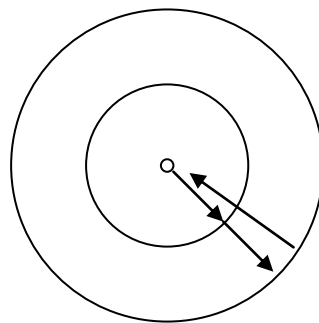

To, co nyní máte na sobě, bylo kdysi v nějakém středovém stavu, v nějakém srdci, které to opustilo a vy to nyní vnímáte jako hmotu. To bylo ale v srdci satana.

V okamžiku, kdy začne dominovat Vůle, dostáváte se ve světě na kraj světa:

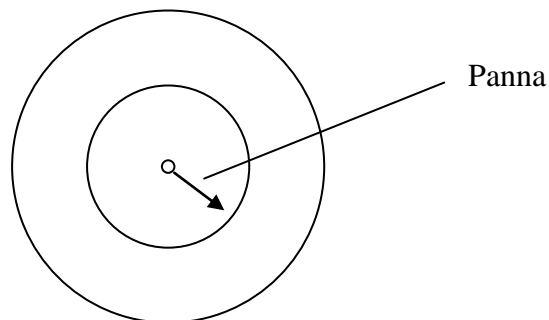
Dostanete se na samotný okraj a dál už to nejde. Dostáváte se do světa mysli. Dominuje Vůle -. schopnost vnímat existenci různých odlišných kvalit. Když dosáhnete okrajové vrstvy, nemáte jinou možnost, než se vrátit do středu. To je stav, kdy dominuje Láska a vzniká svět emocí. Takto neustále pulsuje srdce života. V srdci je jakoby nečinný Bůh, ale On nemůže být nečinný, srdce nemůže netlout. To by bylo popření srdce. Tlukot je umožněn tím, že Bůh se vlní, to znamená, že dovoluje, aby po určitou dobu dominovala jedna z jeho tří složek.

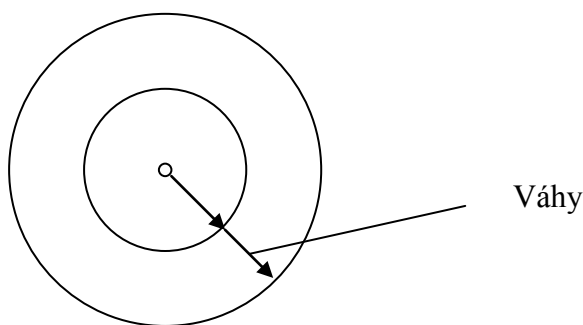
Pulsace (tepající srdce) Boha:

1. První výdech a nádech Boha:

Ve středovém stavu je krev. To je ten tvůrčí element, to je to něco, co je současně Láskou, Moudrostí a Vůlí. Když dochází k materializaci, dochází k tomu, že z tohoto středu začne vystupovat směrem ven Moudrost.. Vystupování je směr ven a začne vystupovat Moudrost – Panna:

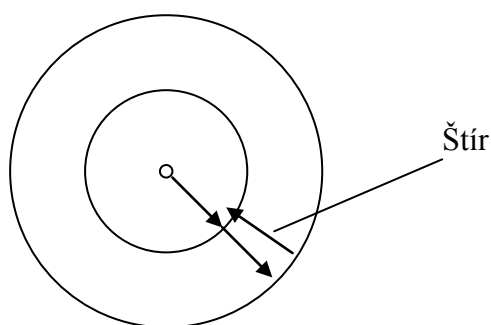

V dalším kroku následuje Vůle, objeví se Váhy – schopnost vnímat odlišnost různých kvalit.

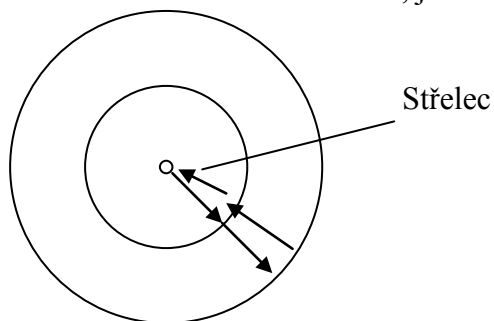
Vždy se tvrdilo, že Panna je taková kritická. Liz Greenová říká, že na základě své dlouholeté praxe zjistila, že nejvíce kritické jsou Váhy. Váhy jsou schopnost uvědomovat si odlišnost kvalit. Samozřejmě, že když si někdo uvědomuje zřetelně odlišnost kvalit, může si k tomu udělat nějaký komentář.

V okamžiku, kdy dosáhnete okrajové vrstvy a vzniká ve vás schopnost si uvědomovat odlišnost kvalit, zahájíte cestu zpět, ke středu a to je Štír:

Zde začnete emočně prožívat Lásku (Štír). Emoce jako taková je dominantní Láska, ale Štír je voda a je to pevné znamení, poznamená, že emočně procítíte Lásku. Tím se dostáváte jen do určité hloubky vašeho nitra.

Abyste se dostali do samotného středu, musí přijít Střelec, a vy si musíte uvědomit, že jste Moudrost sama. Musíte se začít ztotožňovat s Moudrostí. Jedině díky tomu, že se stanete Moudrostí (a když si uvědomujete Moudrost), zjistíte, že není nikdo inteligentnější než vaše vlastní Já, a jenom díky tomuto ztotožnění se ocnete v tomto středu, jiná šance není:

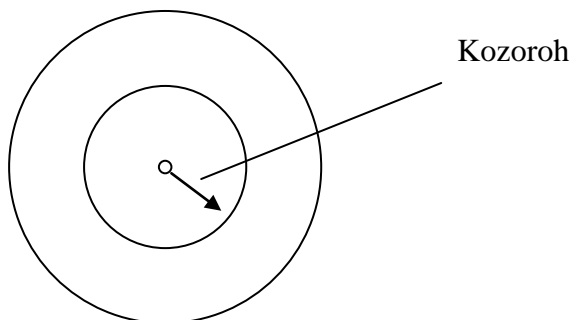

Absolvovali jsme takovýto proces: Panna → Váhy → Štír → Střelec a díky Střelci jsme se ocitli zpět ve středu.

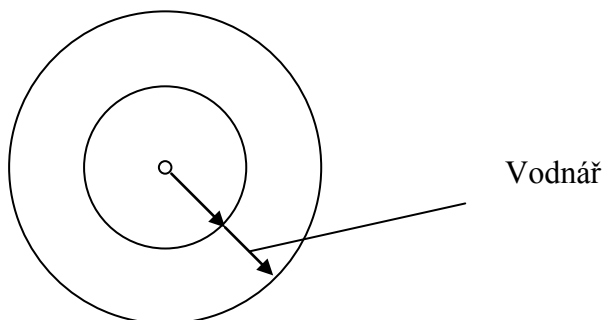
V prvním výdechu první, co bylo zmaterializovaného a vyzářeno, byla Panna – Moudrost.

2. Druhý výdech a nádech Boha:

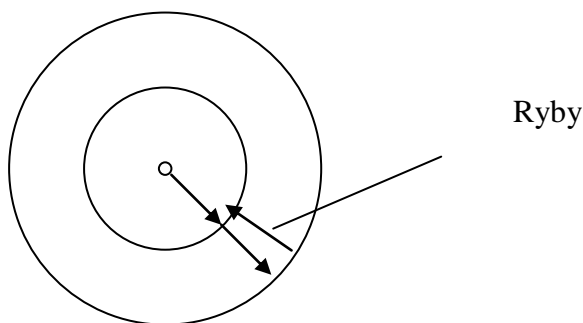
Nyní jsme připraveni k dalšímu výdechu, k další materializaci: Proč nebude znovu vyzářena Panna, Intelligence? Proč nebude zase vyzářena Moudrost? To je proto, že u Boha ne že je Láska Moudrost a Vůle jedno, ale On tímto staven je! Jestliže Bůh v prvním kole začal materializovat Moudrost (Panna), v dalším kole začne materializovat Vůli, protože pro Něj je Vůle to samé jako Moudrost. On si nemůže dovolit vyzarování neustále jedné kvality. On je rovnováha tří kvalit. V druhém kole z tohoto středu začne vystupovat Vůle – Kozoroh:

Za Vůli následuje Láska. Až materializace proběhne do té nejkrajnější podoby, dostáváme se do světa mysli, tak se objeví Vodnář, což je schopnost vnímat odlišnost různých prací:

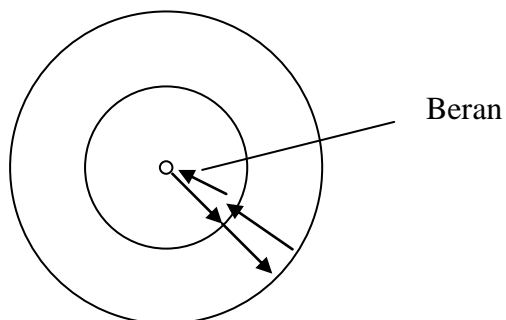

Jestliže dosáhnete mezní hranice, už máte jedinou šanci se vrátit do středu a začnou působit emoce a objeví se Ryby, kdy začnete emočně reagovat na určitou Moudrost:

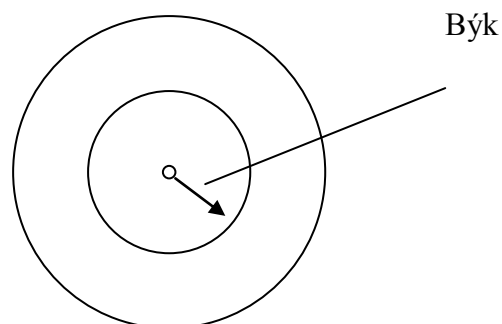
Tímto emočním prožitkem se dostáváte někam do svého nitra. Ale abyste se dostali do samotného jádra své bytosti, nezajistí vám to Ryby, ale Beran, kdy se začnete ztotožňovat s určitou kvalitou, vlastností: Ne že ji mám, ale přímo tou vlastní jsem. Vy se s ní musíte

sjednotit a jen tento prožitek sjednocení vám zajistí dosažení středu, kde je přítomnost Lásky, Moudrosti a Vůle.

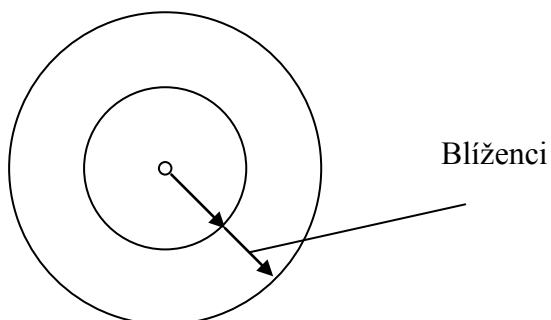

3. Třetí výdech a nádech Boha:

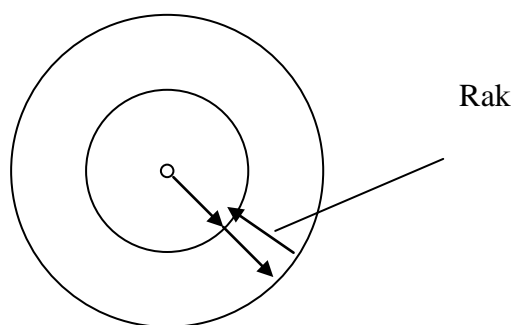
Protože u Boha má Láska, Moudrost a Vůle stejnou hodnotu, v prvním kole materializoval Moudrost, v druhém kole Vůli a ve třetím kole začne materializovat Lásku, určitou činnost.

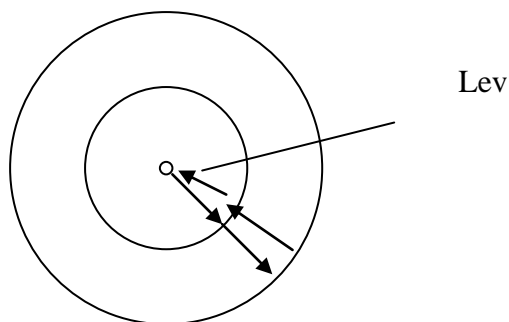
Až dosáhne toho největšího zevnějšku, objeví se Blíženci – schopnost vnímat odlišnost různých inteligencí.

Vnímat odlišnost můžete jedině ve světě mysli. Tím jste dosáhli samotné hranice a dochází k obratu, začnete se vracet do svého středu. Objeví se Rak:

Rak – začnete emočně reagovat na určité vlastnosti, určitá vlastnost ve vás vyvolává nějakou emoční reakci. Tato schopnost emočně reagovat na určitou kvalitu vás vtáhne do určité hloubky vašeho nitra, ale pokud se chcete dostat do samotného středu, musí se objevit Lev, a vy se musíte začít identifikovat s určitou činností a tím jsme začínali, že chcete být užiteční. Pokud si vyberete tuto činnost, vybrali jste si tu nejlepší činnost, jakou jste si mohli vybrat.

Tím, že se jako Lev ztotožníte s Láskou, ne že budete milovat, ale vy se tou Láskou stanete a jedině to vám umožní se dostat do tohoto středového místa. O tom je veškerý život, to je pulsace Boha.

Bůh musí být stavem, kdy musí být zažíváno, že Láska, Moudrost a Vůle je jedna a ta samá skutečnost. To je Jeho výchozí stav. On ale nemůže zůstat jen ve výchozím stavu, protože to by byl srdce, které netluče. Aby nastal tlukot srdce, On musí opustit tento rovnovážný stav sjednocení a musí dovolit, aby každá z těchto tří kvalit po určitou dobu dominovala.

Pokud dominuje Jeho Moudrost, je zde možnost vystupovat ze středu směrem ven. Nemůžete ale jen donekonečna vystupovat ze středu. Musíte dosáhnout určitého stavu, kdy to už dál nejde. To je stav, kdy dominuje Vůle – stav mysli. Tím, že jste se ze středu dostali na nejvzdálenější okraj, jenom díky tomu vzniká ve vás schopnost vnímat odlišnosti. V jednotě nevnímáte odlišnost. Odlišnost můžete vnímat tam, kde se vzdálíte od jednoty. Pokud jste dosáhli té mezní hranice, máte jedinou možnost – vracet se do středu. Zde začíná dominovat Láska a vy se dostáváte do světa emocí, které vás přiblíží do určité vzdálenosti k tomuto středu, ale vstup do tohoto samotného středu vám nezajistí emoce ale vaše ztotožnění se s něčím – ohněm. Tak pracuje srdce života.

Srdce života je Láska, Moudrost a Vůle (jednota), které mají v očích Boha stejnou hodnotu. Proto musí docházet k tomu, že je materializována jednou Moudrost, podruhé Vůle

a potřeby Lásky. Poprvé máte možnost vnímat odlišnost kvalit, podruhé máte možnost vnímat odlišnost činností a ve třetím máte možnost vnímat odlišnost inteligencí.

Dále máte možnost vnímat emoční reakci na Lásku, emoční reakci na nějakou Inteligenci, a ve třetím cyklu máte možnost vnímat emoční reakci na nějakou kvalitu.

V procesu návratu do samotného středu v prvním cyklu to uděláte tím způsobem, že sami sebe identifikujete s určitou Inteligencí, v druhém kole to uděláte, že se identifikujete s určitou vlastností a ve třetím cyklu to děláte tak, že se identifikujete s určitou tvořivostí – Láskou. Více možností neexistuje. To je podstata veškerého života neboli podstata tepajícího života, podstata srdce, které tluč.

O svobodné vůli:

Je zde dotaz, že není pochopeno, jak můžeme být svobodné bytosti, když jsme ve světě, kde je vše determinováno.

Svobodný může být pouze ten, ve kterém svoboda sídlí.

Determinované (zbaveno svobody) může být pouze to, co v sobě neobsahuje svobodu.

Svobodný můžeš být jedině ve své duši, protože tvoje duše obsahuje Boha, čili svobodu.

Determinované je tvé tělo, protože tvé tělo v podstatě Boha neobsahuje. Ba naopak – tvé tělo obsahuje nepřítele Boha – satana.

Když si ujasníme, že svobodný může být jedině ten, kdo v sobě obsahuje svobodu, řekneme si, v čem svoboda spočívá. Já se o tom bavím šest let na těchto seminářích. Naše svoboda spočívá v tom, že se svobodně můžete rozhodnout, zda si chcete uvědomovat svoje Já – Boha anebo si Ho nechcete uvědomovat. V tom jste naprosto svobodní. Svoboda – vaše Já vás nemůže do toho nutit, vy sami se musíte rozhodnout, jestli si chcete uvědomovat svoje Já či nechcete.

Lucifer se svobodně rozhodl, že si svoje Já (Boha) nechce uvědomovat. Taky se tak stalo. Přestal si uvědomovat svoje Já. V okamžiku, kdy se někdo rozhodl si neuvědomovat svoje Já, když toto Já je Svoboda sama, a když někdo přišel o své Já, o co taky přišel? O Svobodu. Já je Svoboda. Důsledkem toho je, že když se Lucifer rozhodl, že si nebude uvědomovat svoje Já, a tím pádem přišel o svoji Svobodu (a byl jí zbaven), tak vše, co Lucifer vytvořil, je nesvobodné (a obsahuje v sobě otroctví). Z tvorby Lucifera máme na sobě naše fyzické tělo, proto je fyzické tělo absolutně determinováno a zbaveno svobody. Ne tak naše duše, která je místem, kde sídlí Bůh. **Naše duše je místem a nositelkou naší svobody.**

Ptám se: Jestliže opustil Lucifer svoje Já (Já v sobě obsahuje tvořivost), je Lucifer (nyní satan) tvůrčí? Je. Má tedy určitou lásku. Když chce satan něco vytvořit, ví, jak to má vytvořit? Ví to perfektně, masmédiá vás přece výborně manipulují. Satan je velice inteligentní. U Boha je Lásky, Moudrost a Vůle jedno a to samé. Jsou v jednotě. Když se Lásky, Moudrost a Vůle dostává do jednoty, je to Bůh ve svém ryzím stavu. Vůle je schopnost projevoval určitou kvalitu, vlastnost. Jaká byla mimo jiné jedná ze základních vlastností Lucifera, než se stal satanem? Být užitečný. To znamená – být prospěšný jiným. Když se Lucifer rozhodl, že opustí své Já, tím pádem také opustil tuto počáteční vlastnost a přestal být užitečný ve smyslu chtít být prospěšný. Naopak, stával se čím dál více neužitečný, protože nechtěl vnášet dobrotu do stvoření, ale spíše něco jiného. Opustit svoje Já neznámá, že budete zbaveni veškeré tvořivosti a inteligence, ale jste v první řadě zbaveni určité vlastnosti, kterou jste dostali přímo od Boha! Každý anděl a každá bytost má svoji charakteristiku, kdy je tam v jiném poměru

poskládána Láska, Moudrost a Vůle. Tyto tři kvality se dají poskládat v nekonečné množství variací. Jestliže Lucifer opustil svoje Já, opustil počáteční vlastnost a charakteristiku, kterou měl přímo od Boha a začal vytvářet jiné charakteristiky.

Proto jsem vám říkal, že pokud se chcete navrátit do svého středu, musíte být schopni se identifikovat nejenom s určitou Láskou, ale také s určitou Inteligencí (Moudrostí), ale i vlastností (Duch svatý). Každý má nějakou osobní charakteristiku, ale jedna z těch nosných vlastností je – být prospěšný, užitečný, snažit se v lidech vyvolávat DOBRO.

Já nikoho k ničemu nenutím, nikomu neříkám, jaký by měl být, jak by se měl chovat. Já se jen snažím inspirovat, abyste svoje Já hledali, je to zrealizovatelné a není to tak složité, jak si někdo myslí a je to spíše složité v tom, že musíte pořád myslet na toto Já a musíte vnímat toto Já jako hlavní zdroj vašich emocí. Musíte vnímat, že On je ten nejkrásnější emoční prožitek a nic jiného nemůže ve vás vyvolat tak příjemný prožitek jako je On. Když začnete toto svoje Já postupně vnímat, sami zjistíte, že Ho velice snadno ztratíte. A proč? Když začnete vnímat určité kvality, charakter či vlastnosti, které jsou v rozporu s vaším Já, toto Já je rázem pryč. Vaše Já bude vždycky dobré. Vaše Já se vždycky bude snažit být užitečné a prospěšné. V okamžiku, kdy tyto kvality opustíte, samozřejmě opustíte i Boha. Já jsem vám nikdy neříkal: Buďte dobrými, to nikomu říkat nebude. Ať si je každý, jaký chce. Člověk musí sám přijít na to svojí osobní zkušeností, že Boha může nalézt jedinečně tak, že se identifikuje s určitou Láskou, Tvořivostí, s určitým Konáním, že sám se musí identifikovat s určitou Inteligencí, s určitým Způsobem chování, a musí sám pochopit, že se musí identifikovat s určitými Vlastnostmi. Toto Já vás toto naučí samo a dá vám to poznat.

Dotaz posluchače: Říkal jste, že to je takový skok, že většina lidí si Já neuvědomuje. A pak je to skok, že si Já uvědomujete. Není to ještě tak, že každý si toto Já uvědomuje v určité míře v závislosti na tom, v jaké je životnosti. Čím je člověk více životnější a má více energie, štěstí, tím více si Já uvědomuje. Mně je divný ten skok mezi tím uvědoměním a neuvědoměním.

J.P.: Jedním ze základních atributů Boha je, že je všudypřítomný. Říkal jsem, že Bůh je všudypřítomný, ale božskost Boha není všudypřítomná. Bůh je samotný fakt existence, ale božskost Boha je to, že si Sebe uvědomuji, to znamená, že i Bůh si musí uvědomovat sám sebe a nemůže se spokojit se samotným faktem, že On jen existuje nebo že je přímo existencí. I Bůh si musí uvědomovat svoje Já. Tím se změní na Krista. Kristus je Sebevědomí. Každý člověk si uvědomuje svoje Já – Krista. Záleží na tom, že každý člověk si toto Já uvědomuje v různé intenzitě. Jenomže tím, že si každý člověk toto Já uvědomuje od malička, a když je Já ve slabé intenzitě, připadá vám, že toto Já není nic mimořádného. To je přece normální. Díky tomu, že v člověku vznikl pocit, že to je něco obyčejného a normálního, nemá potřebu to rozvíjet. Spíše má potřebu rozvíjet něco, co mu připadá nenormální. Toto Já je jenom zdánlivě normální. Toto Já znám jenom zdánlivě. Kdyby se On prozradil („propálil“), nikdo by se nezaobíral ničím jiným než svým vlastním Já. Právě proto, že On čeká, že člověk dojde na základě své Lásky a Intelligence k vědomému pochopení, kým On je a jak je v člověku přítomen (pocit Já), a že se člověk nenechá odradit tím, že to zná a připadá mu to jako něco obyčejného, ale začne do tohoto Já vrtat a píchat. A až toto Já dostatečně propíchám, On se začne hýbat, začne ve mně růst a teprve tehdy začnou ve mně růst zkušenosti se svým vlastním Já a začnu odhalovat, jak je On úžasný. Začnu odhalovat, že to není Jeho úžasnost, ale že je to Má vlastní úžasnost. Když říkáte o tom skoku. Já nejsem nijak moc přivrženec nějakých skokových záležitostí, když někdo nedělá nic a najednou jednoho dne bez mimořádného úsilí přijde nějaký duchovní zážitek, kdy to najednou přišlo, neví odkud, on to pochopil, co je podstatou života a už začne jezdit a dělat přednášky. Tak to není. Musí to být plynulý proces, kdy se ve mně mé Jáství stupňuje. To není o tom, že se jednoho dne ve mně

najednou objeví Já, já pochopím o co jde, potom to zmizne a nevádí, že už to nemám, protože jsem pochopil, co je to ta nejvyšší pravda a můžu se věnovat jiným aktivitám. Pokud toto Já poznám, zjistím, že s Ním chci být pořád, protože to je něco tak krásného, úžasného a povzbuzujícího, že je mi velmi smutno, že to nyní nemám.

Aby prožitek (Jáství) mohl být trvalou součástí mého života, vyžaduje to mít určitou emoční strukturu (osobnost) a určitou mentální strukturu (mysl). Tuto osobnost a mysl musíme postupně transformovat, změnit. Naše emotivita, kterou jsem dostali po svých předcích, má tendence cítit a myslet spíše v rozporu s naším Já. I člověk, který je schopen si toto Já udržovat větší část dne, stejně zjišťuje, jak jeho emotivita i mentalita funguje špatně. Proto pořád musíte svoji emocionalitu a mentalitu krotit, musím ji nutit, abych cítil a myslel v souladu se svým Já. To vyžaduje námahu a je to normální manuální práce, nádeničina. Není v tom nic mysteriózního. Tím, že člověk svým vlastním úsilím toto mentální a emoční tělo postupně přebudovává, toto Já pomalu roste v člověku (nejsou to nějaké šílené náporů na naši osobnost a mentalitu, ale Já se tam plynule zahrnuje) a jednou zjistíte, že toto Já se ve vás natolik zahrnuje, že budete mít pocit, že už ani nemusíte nic pro to dělat, abyste si Ho uvědomovali a že je naprostou a přirozenou součástí vašich životů.

Další dotaz posluchače: Ještě by mne zajímalo, zda je Ježíš jako historická postava jako učitel v nějaké zvláštní roli, jak slyším na těchto přednáškách, anebo je více avatarů jako je třeba ve východních náboženstvích, Mahariši apod. Má Ježíš nějakou ústřední roli? Ježíš je přece legenda a nikdo neví, zda tu skutečně byl. Vy jste si jistý, že má nějakou ústřední roli?

J.P.: Pro mne to jsou jednoduché věci. Pokud budeš mozkem řešit takové věci, jestli Ježíš byl či nebyl, jestli je historická postava či ne, samozřejmě nic nevyřešíš. Vždycky budeš zmítán pochybnostmi, možná, že byl, možná, že ne. V okamžiku, kdy do toho zapojíš své srdce, pouze tvé srdce ti to může odhalit, zda existoval či ne. Kdybys to ale přesto řešil rozumovou cestou, zamysli se: Existuje Nový Zákon, který pojednává o Ježíši a o tom, co Ježíš hlásá. Kdybys si řekl, že tedy Ježíš neexistoval a je to nějaká vybásněná figura, která nemá žádný historický základ, tak v Novém Zákoně jsou napsány nějaké myšlenky. A mne bude nyní zajímat, o čem tyto myšlenky hovoří. Jsou pravdivé nebo nepravdivé? Jsou krásné nebo ohavné? Jsou krásné. Na cestě ke svému Já v podstatě Ježíše nepotřebuješ. V okamžiku, kdy děláš něco, kdy tvoje božské Já v tobě roste a začne tě poučovat přímo z nitra, tak když si přečteš myšlenky, které jsou v Novém Zákoně, zjistíš, že to jsou úplně stejné myšlenky, jako ti sděluje tvé vlastní Já ve tvém srdci. Víím, že tyto myšlenky byly řečeny někým, kdo znal Boha, kdo znal a zná své Já. Tyto myšlenky byly sděleny tak úderně a přímočaře, že si řeknu: Může být nějaký vědec, který chce něco vysvětlit a popisuje to rozsáhlými vědeckými teoriemi. Ale pokud někdo pronikne do samotného jádra problému, umí to většinou říct krásnou jednoduchou formou. Když vidím myšlenky v Novém Zákoně, jsou to myšlenky, které se dotýkají toho nejhlubšího a přitom to říkají velice jednoduše. Proto víím, že zde nějaký takový Duch na Zemi byl, o kterém vůbec nepochybují, že Boha znal, a že Ho znal velice dobře, když dokázal nejvyšší duchovní myšlenky formulovat takovým jednoduchým stylem. Ježíš si splnil svůj úkol. On si vždycky uvědomoval svoji božskost, od samého počátku, kdy byl zde na Zemi, ale On ještě svoji božskost zvětšil a rozšířil svoji pozemskou zkušeností. On svoji úlohu splnil a co my? Rozvinuli jsme svoji vlastní božskost? Nedívejme se na Ježíše jako na někoho, koho máme uctívat. On nám jen ukázal svým příkladem, že můžeme své Já – Boha poznat. On tím, že to dokázal, nám ukázal cestu, že to můžeme dokázat i my. Ukázal nám, jakým způsobem to můžeme dokázat, že nepotřebujeme nějaké zvláštní poměry ve svých životech, ale tam kde jsme, v podmínkách normální práce, normální rodiny jsme schopni tu nejvyšší pravdu poznat. Ježíš nechodil do nějakého zasvěcovacího

ústavu, do nějaké duchovní školy. Žil se svojí rodinou, rodiči, dělal práci, která nebyla moc atraktivní (tesař) a přesto dosáhl toho nejvyššího.

Člověk, který nějakým způsobem pozná svoje pravé Já, zákonitě cítí potřebu inspirovat jiné lidi, aby do toho také šli. Pro mne historická existence Ježíše je o tom, že vím, že byl a současně je mi to úplně jedno, protože já si musím splnit svoji věc. On si svoji věc splnil a my to musíme udělat také.

Dotaz posluchače: Takže jste přesvědčen, že Ježíš byl největší Avatar?

J.P.: A ty znáš nějakého jiného Avatara?

Posluchač: Třeba Krišna, Mahariši.

J.P.: Četl jsi nějaké myšlenky od Krišny, Buddhy či Maharišiho?

Posluchač: Něco málo.

J.P.: A připadá ti na těchto myšlenkách něco převratného a zajímavého?

Posluchač: Také píší o hledání toho Já, advaita atd.

J.P.: Já jsem četl mnoho myšlenek, které hovoří o Já, ale nakonec se za tím Já skrývalo úplně něco jiného. Co je z východní literatury bezpečně o pravém Já, jsou Upanišády. Zde je to, co dělá Ježíše výjimečného: Dobře, bylo zde více lidí, kteří dosáhli poznání Já, každý v určité intenzitě. Neznám ale nikoho jiného, který bezezbytku to, co poznal, i žil. Neznám nikoho jiného, který poznání Já zasvětil každý atom své bytosti. Zním jen Ježíše. Nevylučuji, že jsou lidé, kteří také poznali nejvyšší skutečnost, je jich více. Ale neznám nikoho, kdo by tuto nejvyšší skutečnost absolutně nechal vstoupit do svého života. Pokud někdo hodnotí Ježíše, že byl mezi avatary nejvyšší, že to byl přímo Bůh na Zemi, jediný Boží Syn, tak to jediné proto, že se Ježíš úplně vzdal svého osobního Já. Ježíš svoji mentalitu, emocionalitu a své tělo absolutně odevzdal svému pravému Já. Jiní, kteří poznali totéž Já, si pořád nechali svoji osobní část a reagovali někdy jako lidská osobnost. Ježíš ale nikdy. Měl také samozřejmě tendence fungoval osobním způsobem a stálo ho to velké úsilí, aby této tendenci nepodleh. To chtělo obrovské sebezapírání.

Jedna věc je toto Já poznat a druhá věc je žít Ho v praktickém životě. Co se týká praktického života, neznám nikoho kromě Ježíše, který by toto Já plně žil ve svém praktickém životě. Co se týká Ramany Maharišiho, on jako třináctiletý poznal svoje Já, v polotranzu se odebere na Arunáčálu a tam sedí někde v jeskyni a stále medituje. Někdo mu tam nosí jídlo atd. Kdo objevil pro Evropu Maharišiho? Paul Brunton, který ho pomocí svých knih ukázal světu. Když P. Brunton odcházel pryč, říkal: Jaký má význam to, co dělá Mahariši? To dovede každý, být mimo tento svět a meditovat si a říkat si, že má nějaké poznání. Ale to opravdové poznání je čínorodý život! Pokud jde o opravdové Já, je to Já, které tě vždycky vede k čínorodému životu, který žiješ mezi lidmi. Tak zjistíš, že každá činnost je dobrá. Nepotřebuješ být někde stažen v ústraní a říkat si, že tě shon světa nezajímá. To začal kritizovat Paul Brunton. A to byl taky důvod, proč Bruntonovi pak do toho šrámu zakázali vstup.

Dotaz dalšího posluchače: Nemůžeš ho ale kritizovat, vždyť mu to taky řeklo jeho Já, že tam má jít na tu horu.

J.P.: Já ho nekritizuji, ano, jeho pravé Já ho dokonce přinutilo, že tam má sedět. Však pravé Já jiné lidi nutí, aby Boha nehledali. Všechno dělá Já. Někdy Já dělá věci takovým způsobem, že přirozenost Já je vidět maximálně směrem ven. Ale někdy tě nutí dělat věci, kdy Já ani nevnímáš. Ale někdy Já zase září silně. A kdo je to schopen rozlišit? Jen ti, kteří poznali Já, se již nezabývají, že to někdo zná a někdo ne, ale vidí, že ten či ten to zná, a dokonce vidí, že každý z jich to zažívá v jiné intenzitě.